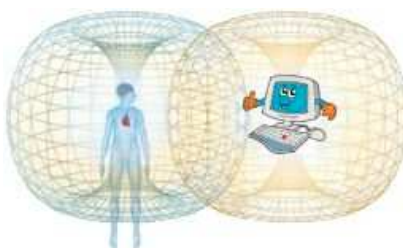

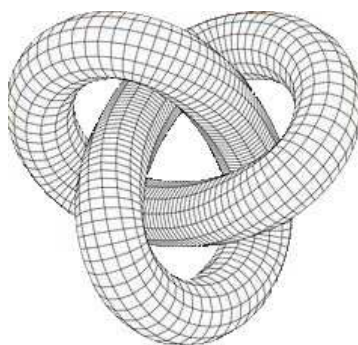

Nem lehet természettudományos gondolkodással gépet építeni, és azután szentimentalizmussal, olyan primitív érzésekkel, mint önzés, kapzsiság, uralomvágy vezetni. Ebből katasztrófa lesz, katasztrófa kell, hogy legyen.

Szent-Györgyi Albert (1945)

A hálózatos gondolkodás alapjai és gyakorlati megvalósítása

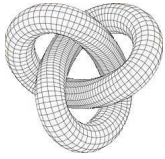

Monin Szervezőiroda

Készítette:

Kancsal Miklós
szervező

2017

Továbbképzés Tematikai vázlat

A modern számítógépek „tudása” az utóbbi évtizedek alatt rendkívüli mértékben megnövekedett. Mégsem arra használjuk azokat, amire a kibernetikai előzmények szerint kellene. Ugyanis a kibernetika évezredek óta olyan eszközök előállítását valósította meg, amivel az emberek élete jobbá vált, amivel több, jobb, gyorsabb eredményt tudtunk elérni. A kibernetika kiszélesítette a perspektívánkat. Fejlesztette a tudatunkat. Ezzel szemben a modern, „intelligensnek mondott” eszközeink rabjaivá válunk. Pedig a processzorok pártatlanok. Azokkal tér-idő hálózatok is építhetők.

A tér-idő hálózatok építéséhez csupán pár, a gyakorlatban mindenki által használt összefüggés számítógépes megfelelőjének megismerésére van szükség. Ahogyan a mindennapi életünkben, úgy a virtuális világunkban is különböző helyszíneken, ismert környezetekben tevékenykedünk. Érdeklődési körünknek, szükségleteinknek, lehetőségeinknek megfelelően gyűjtünk össze különböző dolgokat, amelyekkel a privát környezetünket rendezzük be. Ugyanezt kell tennünk a virtuális környezetünkben is.

Mindenekelőtt rá kell ébrednünk arra a felismerésre, hogy a fizikai valóság és a virtuális valóság egyazon helyen, az agyunkban létezik számunkra.

Kérdések, amelyekre a továbbképzésen kaphat válaszokat:

- Mire való a számítógép?
- Mi a tér-idő hálózat és halmaz?
- Miért önhasználóak a hálózatok?
- Mik a csomópontok és a kapcsolatok?
- Hogyan hozhatunk létre csomópontokat és kapcsolatokat?
- Mi a maghálózat?

A továbbképzés résztvevői a teljes ismeretanyagot, valamint a tér-idő halmazokból felépíthető robusztus hálózatok építőelemeit PEN adattárolón kapják meg, amelyet magukkal vihetnek és saját, vagy munkahelyi számítógépeiken tárolt tartalmakra is kiterjeszthetik.

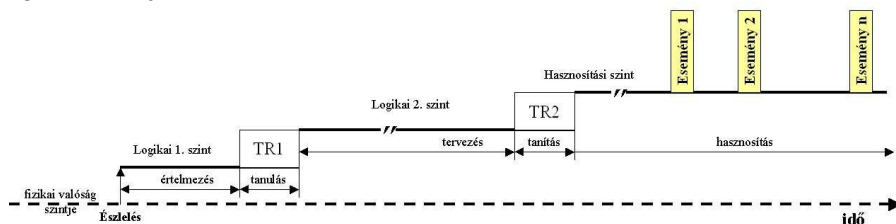
Adatfelhasználás

Adatfeldolgozás

Adatelőállítás

Ahhoz, hogy az elérhető információkat felhasználhassuk, valós bemenő adatokra van szükségünk, amelyeket vagy saját magunk állítottunk elő, vagy valahonnan megszereztük azokat. Azonban a nyers adatok értelmezéséhez azok összefüggéseire és összegzéseire van szükség. Mindezt a számítógépünk képes előállítani számunkra.

Lényegében a továbbképzésen a résztvevők megismerhetik azokat a módszereket, amelyek segítségével az alábbi két logikai transzformáció számítógépes megvalósítását a kapott eszközökkel könnyedén megvalósíthatják.

A tér-idő halmazokat, hálózatait csupán egyszer kell megérteni, és egy egész életen keresztül lehet azokat építeni, hasznosítani.

Az emberi tudat és a számítógép egymásrahatása

Jövő és számítógép

Tartalomjegyzék:	oldal
Az egymásba ágyazott tér-idő hálózatok	1.
Jövőbelátás számítógép segítségével	2.
Jövőépítés számítógép segítségével	3.
Logikai hálózatok	4.
Logikai láncok	5.
Tér-idő halmazok	6.

Jövő és számítógép

Az egymásba ágyazott tér-idő hálózatok

A tér-idő hálózatokat nem kell kitalálni, csak felismerni. Ugyanis bárhová tekintünk a környezetünkben, mindenütt hasonló hálózatokat fogunk találni. Sőt, mi magunk is egész életünk folyamán hálózatokat hozunk létre. Tudatosan vagy önkéntelenül, az eredmény szempontjából majdnem mindegy. A következmények viszont mindenképpen bekövetkeznek. Akkor is, ha azokat mi magunk akartuk előidézni, és akkor is, ha az események mások hatására következtek be. Lényegében a világunkban minden az anyag időben bekövetkező változásainak sorozata, illetve azok egymásrahatásai, kapcsolatai. Akciók és reakciók változatos kavalkádja alakítja a környezetünket. Látszólag egy felfoghatatlanul sokváltozós kaotikus egymásrahatást feltételezünk. Pedig ha elemeire bontunk egy-egy időben bekövetkezett folyamatot, akkor nagyon kevés összetevő végtelenül sok, de nagyon hasonlóan (logikusan) felépülő ok-okozati láncolatait figyelhetjük meg.

Ötvenezer éve az emberi agy generációkról generációkra fejlődött. De nem fiziológiailag, hanem összetettségében, kapcsolataiban. Ugyanis azok a gondolataink, amelyeket magunkról és a külvilágról elképzelünk, voltaképpen maguk is hálózatok. Mégpedig időben változó hálózatok, amelyeket erősen befolyásol az önmagunkról kialakított elképzelésünk (egónk). Ez az egó minden emberben meghatározó szerepet tölt be. Ezért van szélsőségesen gátlástalanoktól kezdődően az önfeláldozóig terjedően változatosan gondolkodó, sokoldalú embertársunk. Az egónk az életbenmaradásért folytatott küzdelemre sarkall bennünket, míg a tudatunk az együttérzést, együttműködést sugallja. Az egó a pillanatnyi létezésünk minőségét, a tudatunk pedig a jövőbeli következményeket támogatja. Az egó kevésbé van tekintettel az egyén környezetre gyakorolt hatására, viszont a tudat előrelátóan emlékeztet bennünket a cselekedeteink jövőben bekövetkező hatásaira. Ennek a kettősségnek volt köszönhető a két szélsőséges felfogás párhuzamos fejlődése. A tudatosan előrelátó emberek értékek előállítására, felhalmozására szakosodtak, míg az egójukra hallgatók a keletkezett értékek minél nagyobb birtoklására törekedtek, törekednek. Közben a technikai fejlődésnek köszönhetően az értékelőállításhoz használható eszközeink és a fegyverek is jelentős mértékben fejlődtek. A kérdés csak az, hogy a két szélsőséges célt kitűző embercsoport között elhelyezkedő embermilliárdok melyik utat fogják választani. Az eszközökhöz vagy a fegyverekhez fognak nyúlni?

Az ő választásuk fogja eldönteni az emberiség sorsát.

Jelenleg mindkét oldalon a számítógépek és azok hálózatai segítenek eldönteni a kérdést. Egyelőre a számítógépeket fegyverként felhasználók állnak nyeresre. Mégpedig azért, mert a pénz korlátlan felhasználásával a tudományos világot, a politikusokat, a gazdasági folyamatokat irányításuk alatt tartják. Pénzzel elérték, hogy a tudomány lázasan kutatja a mesterséges intelligenciákat. Vajon miért? Folyton azt hangoztatják, hogy az emberiség javára. Nevetséges érvelés, hiszen a technikai eredményeket a fegyverkezésben hasznosítják, amelynek a felhasználása esetén a Földünk is elpusztulhat.

Vajon a számítógépeink lesznek a legfőbb ellenségeink? Szerencsére nem. Minderről a számítógépek semmit sem tudnak. Azokat nekünk kell tanítani. Taníthatjuk a gépeinket jóra is és rosszra is. Ez csak rajtunk múlik. Mi a jó és mi a rossz, azt én sem tudom.

Csupán azt tudom, hogyan kell a számítógépeket saját céljaink elérése érdekében a tudatunk fejlesztéséhez felhasználnunk.

Remélve ezzel, hogy a mesterséges intelligencia fejlesztésében jeleskedő szakemberek felméri elért eredményeik hosszútávú következményeit, és tudásukat az emberiséget fenyegető feszültség oldására fordítják.

Lassan a számítógépek irányítanak bennünket ahelyett, hogy az emberiséget szolgálják. Pedig az agyunk minden számítógépnél tökéletesebb, amelynek teljesítményét a számítógépek segítségével jelentősen lehet javítani.

A tér-idő hálózatok megismerésével bárki elősegítheti saját tudatának intenzív fejlődését.

A tudatos jövőbelátás az egyetlen esélyünk a tragikus következmények elkerülésére!

Jövőbelátás számítógép segítségével

Semmi esetre sem arra kell gondolnunk, hogy a számítógépünk fogja megmondani nekünk a jövőnket. Ez primitív, az emberek ijesztgetésére kitalált idea. Kisebb-nagyobb mértékben minden ember rendelkezik a jövőbelátás képességével, amely nagyon könnyen fejleszthető. A jövőbelátás jelentős fejlesztéséhez nem kell más, mint elegendően sok valós ismeret. A bökkenő csak az, hogy mi a valós ismeret? Régebben (alig ötven éve) még sokan úgy gondolták, amit az újság megírt, amit a TV-ben mutattak, amit a hivatalban, iskolában, orvosnál, stb. mondtak, az igaz. Pedig a felsorolt helyekről származó információk nem mindig voltak valóságok. Ilyenkor általában azt fogadjuk el valóságnak, amelyet a környezetünkben olyanok állítanak, akikben bízunk. Ők viszont ugyanúgy csak saját magukra támaszkodhatnak. Ezen a helyzeten (párezer évvel ezelőtt), az írásbeliség nagyon sokat javított. Egészen a múlt századig a szájhagyomány mellett az írott valóságképekből tudtak tájékozódni az akkor élők. Lényegében a számítógépeink még most is hasonló módon tájékoztatnak bennünket. Bár az íráson túl a számítógépek hangokkal, képekkel és egyéb kommunikációkkal is segíthetnek bennünket. Mindez viszont nem sokat segít rajtunk, mert a rengeteg információ, amely ránk zúdul, tele van valótlan állításokkal. Viszont egyre gyakrabban kerülünk döntési helyzetbe, amikor nem mindig tudjuk megállapítani, mi a valós és mi nem. Tudjuk vagy sem, a következmények ugyanazok.

Rafinált módon évtizedek óta azzal hitegetnek bennünket, hogy minél modernebb számítástechnikai eszközöket használunk, annál jobban fogunk tájékozódni a világban. Van is valami igazság ebben az állításban, csak azt felejtik el hozzátenni, hogy miképpen szűrhetjük ki az információtengerből a számunkra hasznosakat. „Zseniális” programokkal, programrendszerekkel árasztanak el bennünket. Csodát ígérő káprázatos jövőt vázolnak fel eléink, akárcsak Pinokkiónak. Ahogyan Pinokkió, ugyanúgy legtöbbször bedől a káprázatnak, akik sorsa is hasonlóan alakul. Csak később döbbennek rá az igazságra.

Mindez nem volna túl nagy baj, ha (ilyen áron is, de) megtanuljuk a leckét. Más a helyzet, amikor emberi közösségek vezetőit tévesztik meg. Ebben az esetben nem csak a vezetőnek kell elszenvednie a rossz döntése negatív következményeit, hanem a benne bízóknak is. Ez már felelőtlenség.

Miben segíthet az ilyen esetekben a számítógép? Ugyanúgy, ahogyan nélküle is tennénk, csak **sokkal-sokkal gyorsabban és pontosabban**. A rövid idő alatt megismert, elegendően sok valós információ segíthet a döntéshozóknak a valósághű állapotfelismerésben, a benne bízók esélyeit javító döntésének következtében eredményesebben végezhetik munkájukat.

Vagyis a számítógépeknek nem a tehetségtelen embereket támogató döntéseket kell meghozniuk helyettük (mesterséges intelligencia), hanem a tehetséges emberek tudatát kell nagyobb teljesítményre növelni. Vagyis a tehetségesek tudatának fejlesztésével (a bennük bízók túlélési esélyeinek javításához szükséges), valós információk gyors kiszolgálásával és a biztonságos kommunikáció megvalósításával kell a felhasználójukat szolgálni.

A jelenlegi számítástechnikai megoldások a leírt célokkal kecségetve pontosan ellenkező érdekeket szolgálnak. Hiszen a számítástechnika elsősorban üzlet, és csak mellékesen az emberek fejlődését szolgáló eszköz. A számítógépes üzletág csúcshaszonélvezőit és az őket kiszolgáló csatlósait kizárólag a profit érdekli. Eszük ágában sincs olyan eszközöket előállítani, amelyekkel hosszúidejű valós ismereteket gyorsan és biztonságosan lehessen egy-egy döntés előtt a döntéshozó elé tárni. Az értékteremtésre képes döntéshozók minél nagyobbat tévednek, annál könnyebben lehet az általuk felhalmozott materiális és szellemi értékeket elvenni tőlük.

Minderről a processzorok nem tehetnek. Annál többet tehetnek azonban a felelősségükkel tisztában levő döntéshozók. Őnekik rövid továbbképzésen olyan ismereteket és megoldásokat tudunk átadni, amelyekkel már képessé válnak a számítógépek számukra hasznos használatára.

Nem okos gépeket szolgáló emberekre, hanem okos embereket kiszolgáló számítógépekre van szükségünk.

Jövőépítés számítógép segítségével

A jövőnk építhető!

Ha építhető, akkor hogyan alakítsuk a jövőnket saját érdekeinknek megfelelőre?

Vele született örök vágya ez az embereknek. Nem csak az embereknek, minden élőlénynek. A környezetalakítás, az utódgondozás a létezésünk egyik alapköve. Ahhoz, hogy befolyásolhassuk a jövőnket, egyetlen dologra van szükségünk. **Tudásra.** Mégpedig olyan tudásra, amely átfogó képet ad számunkra a tér és idő összetevőiről, eseményeiről és azok egymásrahatásairól. Lényegében a tér-idő hálózatra. Az emberi társadalmakat mindig is a tér-idő hálózatok irányították. Mivel az ember társas lény, ezért mindig közösségekben élt. A közösség pedig feltételezi, hogy vannak vezetők, akiket a többiek követnek. A huszonegyedik századtól ez a beidegződés lehet a vesztünk. Ugyanis önző embertársaink kis csoportja sikeresen ragadta magához a vezetés lehetőségét. Azonban a lehetőséggel nem csak élnek, hanem vissza is élnek. Ők olyan jövőt szeretnének felépíteni velünk, amelyben minden hatalom a kezükben összpontosulna. Ezen elképzelésük megvalósításához a pénzkibocsátás lehetőségét megszerezve az életünk szinte minden területét befolyásuk alá vonták. Tehették ezt támogatásunkkal, mert nem ismerhettük meg igazi céljaikat. Amikor világossá vált számunkra az igazság, akkorra már késő volt. A régi séma bevált. „Oszd meg és uralkodj”. Újra meg újra ugyanezt a trükköt alkalmazzák. Sikeresen.

Mit lehet ez ellen tenni?

Azt, amit évezredek óta elzártak előlünk. Valós információkat józanul mérlegelve, részrehajlás nélküli jövőképet követni. Ahhoz, hogy mindenkiben kialakulhasson egy reális jövőkép, amelyet önként hajlandóak leszünk követni, elegendően sok valós információra van szükségünk. Mivel az agyunk egyedül nem képes ekkora adathalmazt valós időben feldolgozni, ezért segédeszköze van szüksége. Ez a segédeszköz a számítógép.

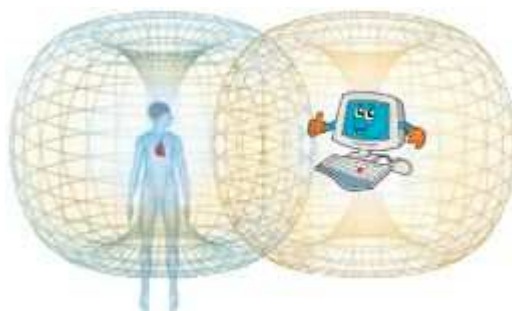
Mégpedig olyan számítógép, amely

- a múlt történéseit
- a jelen eseményeit és
- a jövő lehetőségeit

valós időben képes az érzékszerveink elé tárni.

Mivel az agyunk már ötvézezer éve felkészült a térben és időben történő gyors eligazodásra, ezért eme képességünket kiszolgáló számítógépes támogatottságra van szükségünk. Ahogyan a Földünk megismeréséhez térképeket készítettünk, ugyanúgy a számítógépekben kialakítható virtuális környezetekben való gyors eligazodáshoz is valamilyen támpontokra van szükségünk. A térképolvasást is meg kellett tanulnunk. Most pedig a tér-idő hálózatok építését kell megtanulnunk. Ugyanis a tér-idő hálózatokkal leszünk képesek azt a hatalmas információáradatot, amely körülvesz bennünket, értelmezni.

Nem okos gépeket szolgáló emberekre, hanem okos embereket kiszolgáló számítógépekre van szükségünk.

Logikai hálózatok

Ahogy az élő szervezetekben (minden egyes sejtben) létezik a környezettel való együttműködés képessége (érzékelés, reakció), ugyanúgy a számítógépekben és hálózataikban is szükség van a környezettel való együttműködésre.

A fizikai adattárolókon is előállíthatunk olyan logikai csomópontokat, amelyek között (az agysejtjeinkhez hasonlatosan), összeköttetéseket tudunk teremteni. Vagyis lehetőség van a fizikailag tárolt tartalmak közötti logikai összefüggéseket térben és időben végtelen sok összefüggésben kezelni. Természetesen a végtelen szónak ebben az esetben nincs jelentősége, hiszen a végtelen csak lehetőség, valójában a szükséges mértéket jelenti. Ahogy Neumann János zseniális meglátásával felismerte a programok adatként történő kezelését, ugyanúgy a logikai hálózatok is kezelhetők fizikai tartalmakként. Sőt az egyes hálózati csomópontok térbeli elrendezkedése sem döntő. Ha egy-egy logikai csomópont a processzor számára elérhető, akkor lehetőség van azok között logikai kapcsolatot teremteni. Tehát egy logikai hálózat tulajdonságait (intelligenciáját) nem a csomópontok elhelyezkedése, darabszáma határozza meg, hanem az azok között kialakított kapcsolatok összessége. Akár pár logikai elem ismételtetésével kialakított hálózattal is jelentős ismeret koncentrálható, ami a környezetünk valóságáért megértését eredményezi számunkra. Ezért téves felfogás az embereket irányító, helyettesítő mesterséges intelligenciáról beszélnünk. Hiszen bármelyik számítógépben kialakíthatók azok a logikai hálózatok, amelyek a felhasználójuk térben és időben való eligazodását jelentős mértékben javítják (érzékelésfokozás). Mindezzel párhuzamosan a számítógép motorikus lehetőségeinek fokozásával a környezetre gyakorolt hatás is fokozható. Sajnos önző, szűklátókörű embertársaink, egójuktól duzzadó kebelükkel, alulinformáltságuk miatt a technikai fejlődés lehetőségeit fegyverek előállítására használják fel. Ez reális, komoly veszélyt jelen az emberiség jövője szempontjából. A tragikus következményeket az emberi elme fejlesztésével lehet elkerülni. Meg kell szüntetnünk azt a gyakorlatot, hogy az embereket egyszerű eszközként kezelik. Ezzel elaltatják bennük a cselekedeteik következményeinek felelősségérzetét. Elhitetik velük, hogy a következményekért ők nem felelősek. Pedig a cselekedeteinkből eredő következményekért akkor is felelősek vagyunk, ha azok ismerethiány miatt valósulnak meg. Ha az emberi együttműködésünkben megvalósítjuk a teljes felelősségvállalás elvét és csökkentjük a pénzért felelősségelhárító dominanciáját, akkor van esélyünk egy szebb, békés jövőt megélnünk. Ellenkező esetben a következményeket mások érdekeiért nekünk kell elszenvednünk.

Ha a fiziológiai adottságaink nem alkalmasak a megnövekedett információtömeg gyors feldolgozására, akkor nem elbújva, mások „tévútmutatásait” feltétel nélkül követve kell reménykednünk, hanem saját elménk teljesítményét jelentősen fokozni képes logikai hálózatok segítségével, önálló döntésekkel az eseményeket a számunkra kedvező irányba terelni. Mindez „áldemokratikus” környezetben csak hiteles kapcsolatokon keresztül valósítható meg. A követendő utakat kikényszerítők akaratának megkérdőjelezésével, a szűkebb környezetünkkel együttműködve a ránk nézve negatív következmények elkerülhetők. Vagyis saját magunknak kell a számunkra elviselhető jövőnk felépítenünk azokkal, akiknek sorsa összefonódik a miénkkel. A logikai hálózatok építése pár óra alatt megismerhető, megérthető.

Logikai láncok

A mai embereknek hozzá kell szokniuk a tér és idő egymásrahatásaihoz. Ugyanis minden változás valamennyi idő alatt megy végbe. Sőt bizonyos változásoknak szigorú sorrendisége van, melyek visszafordíthatatlanok. Ilyen például a fejlődés. Egyetlen növényt sem lehet visszatuszkolni abba a magba, amelyből kifejlődött. Miért? Azért, mert a mag, ha megfelelő környezetbe kerül, akkor onnan anyagot szív magába, amely beépül a növénybe. Új sejtek jönnek létre. Maguk az új sejtek, amelyek létrejönnek, olyanná alakulnak, amilyenné a genetikai mintájuk és a környezetük együttes hatása alapján lenniük kell. Ehhez pedig minden egyes sejtnek kommunikálnia kell a környezetével. A belvilágával (pillanatnyi állapotával, genetikai mintájával) és a külvilágával is (környezetével). Hogy melyik pillanatban milyen változásoknak kell bekövetkezniük, azt egy logikai sorozat (recept) határozza meg. Vagyis kis változások láncolatain keresztül valósulnak meg a nagyobb változások. Minden, ami létezik, ilyen logikai láncolatokon keresztül jött létre. Még a gondolataink is. Hiszen a gondolataink nem mások, mint a külvilágunkról és belvilágunkról alkotott elképzelésünk, víziónk. Amikor cselekszünk, akkor változást idézünk elő a kül- vagy a belvilágunkban. Akár mindkettőben. Ezek a változások a kül- és a belvilág hatásaira jönnek létre. Az a folyamat pedig, amelynek köszönhetően generációról generációra apró változások miatt sok-sok változat jön létre, természetes velejárója a változásoknak, amelyek térben és időben történnek meg. Ennek a láncfolyamatnak, valamint a természetes szelekciónak köszönhetően jött létre az ember is. Eme logikai láncolatok mögött ott áll egy gigantikus erő, amely mindezt elindította és fenntartja. Ki-ki hite szerint nevezheti el ezt az erőt természetnek, Istennek.

Ahogy már említettem, a gondolataink is logikai láncolatok, amelyek a külső és belső érzékeléseink hatására az emlékképeinkből összeállított vízió alapján értelmezik a világot. Jól vagy rosszul. Ez attól függ, hogy a kiinduló információink, amelyekre támaszkodva hoztuk létre az értelmezésünk logikai láncolatát, mennyire voltak valóságok. Mindenképpen úgy fogunk cselekedni, ahogyan a logikai láncolat azt előírja számunkra. Ez a mozzanat (a sok évezredek történelmünket meghatározva) sodort bennünket a mostani helyzetünkbe. Kiutat pedig sem a természettől, sem Istentől nem remélhetünk. Sorsunkat a cselekvéseink fogják eldönteni. Akkor is, ha a valóságot vizionálva cselekszünk, és akkor is, ha hamis víziók irányítják cselekedeteinket.

Szerencsére az emberiséget évezredek óta három dolog segítette az előrejutásban. A kommunikáció, a gondolatrögzítés és a technika fejlődése. A huszadik század második felétől ez a három dolog egyetlen eszközbe olvadt össze, a logikai automatába, amelyet általában számítógépnek nevezünk. Ez az az eszköz, amely el fogja dönteni az emberiség jövőjét. Illetve nem az eszköz, hanem az azt felhasználó emberek. Ugyanis az eszköz sok mindenre használható, jóra is meg rosszra is. Lehet termelőeszköz és lehet fegyver. Minden esetben az eszközt megragadó, kezét irányító ember döntése határozza meg (egy adott pillanatban), hogy a fegyverhez vagy a szerszámhoz nyúl.

Sok szó esik mostanában a mesterséges intelligenciáról. Az emberek mámoros, homályos szemekkel merednek az okos eszközeikre. Elvárásolva, zombiként követik a globalizáció csúcshaszonélvezőinek útmutatásait. Pedig a mesterséges intelligencia is az emberi elme által létrehozott eszköz, amelyet termelőeszközként is, fegyverként is fel lehet használni. Amikor nekünk kell választani, hogy a kezünkkel a fegyvert vagy a termelőeszközt ragadjuk meg, akkor minden esetben vissza kell pillantanunk a logikai lánc elejére. Meg kell vizsgálnunk, kiknek a mintáját követve akarunk cselekedni? Ha a logikai lánc elején rossz szándékú emberek állnak, akkor a cselekedetünkkel őket fogjuk erősíteni, gazdagítani. Ha pedig a logikai lánc elején olyanok állnak, akik velünk együtt akarnak jövőt építeni, akkor saját magunkat fogjuk egy szebb, jobb jövőbe juttatni.

Cselekedeteink előtt minden esetben logikai döntések láncolatára van szükségünk, amelyre mi lenne alkalmasabb eszköz, mint a számítógépünk. Ha a számítógépünkbe mi magunk építjük be azt az intelligenciát, amely a logikai láncolatok útelágazásaiban a számunkra előnyös jövő felé terelik az információkat, akkor világosabban rajzolódik ki előttünk a cselekedeteink hatására bekövetkező jövő.

Rajtunk múlik, hogy sodródunk, vagy jövőt építünk.

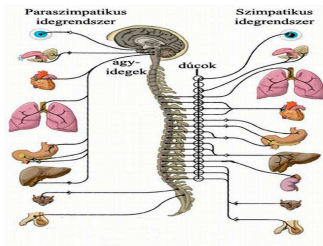

Tér-idő halmazok

Ha megkérdezzük valakit, hogy mi a tér, egyből rávágja, hogy a körülöttünk lévő környezet. Ha az időről kérdezzük? Az idő rendíthetetlenül, könyörtelenül halad előre, ez a válasz.

Amikor pedig a tér-időről érdeklődünk, akkor zavaros elméletekkel traktálnak bennünket. Valahogy úgy, mint amikor a Földet is még laposnak hittük.

Amióta több ismerettel rendelkezünk a világunkról, azóta képesek vagyunk elképzelni a naprendszert, a tejutat, a galaxisunkat, stb. Valahogy ugyanígy kellene gondolnunk a mindennapi életünkben is a múlt, jelen és a jövő összefüggéseire. Talán nem is olyan nehéz, mint gondolnánk. Napjainkra az egymásbaágyazott hálózatok már nem tűnnek idegennek. Viszont a hálózatokat alkotó csomópontok és az azok között megvalósuló kapcsolatok szinte áttekinthetetlen kuszaságnak tűnnek. Gondoljunk csak a saját testünk felépítésére. Százezermilliárd sejtünk rengeteg egymásbaágyazott hálózata alkot bennünket. Az orvostudomány különböző módszerekkel képes az egyes sejtek közötti kapcsolatokat feltárni.

Például sok mindent tudunk az idegrendszerről, de még nem eleget.

Pedig csak arra kellene gondolnunk, hogy a világegyetem és a testünk is ugyanazon anyagi részecskékből épül fel. Ha túljutunk a felismerés okozta megdöbbenésen, és reálisan végiggondoljuk az előbbi állítást, akkor be kell látnunk annak egyetemes igazságát. A szerveink működését összehangoló idegrendszerünk sematikus ábrázolásával könnyen érthetővé válik a szimpatikus és a paraszimpatikus ideghálózat közötti különbség. Aki jobban elgondolkodik a kettősség okairól, az talán hasonlóságokat is felfedezhet más hálózatokkal.

Pontosan ezek a hasonlóságok lendíthetnek közelebb bennünket az igazsághoz. Lassan rá kell döbbernünk arra, hogy a körülöttünk lévő világot és az eseményeket nem külön-külön, egysíkúan kell elképzelnünk, hanem az azok közötti kapcsolataikkal (összefüggéseikkel) együtt szabad csak értelmeznünk a jelenségeket. Ebből következik, hogy a dolgokat **kapcsolataikkal együtt alkotott halmazokként kell kezelnünk**. Mégpedig olyan halmazokként, amelyek csak térben és időben különíthetők el a környezetüktől. Ezzel a szemlélettel már világosabban rajzolódhatnak ki azok a körülmények, amelyek végül is a jelenünket befolyásolják. Ha már a jelenben felismerhetjük a számunkra kedvezőtlen folyamatok okait, akkor eredményesen alakíthatjuk a jövőnket. Mindehhez viszont rengeteg bemeneti információra és rendkívül gyors lényeglátásra van szükségünk, amelyre csak segédeszközzel leszünk képesek időben reagálni.

Erre valók a logikai automaták (számítógépek). Mégsem erre használjuk azokat. Miért? Azért, mert a tér-idő halmazok természetes egymásrahatását mesterségesen eltorzítják. Torzított valóságképet és jövőképet vetítenek elénk. Úgy, ahogyan azt az elvárásolt kastélyban átélhetjük. Elvárásolnak bennünket.

Ha megértjük a természetnek azokat az összefüggéseit, amelyek a tér-idő halmazokat jellemzik, akkor saját magunk is felismerhetjük a torzításokat. Aki felismeri a délibábot, az nem fogja azt követni.

A tér-idő halmazokat és azok példái alapján megvalósított logikai hálózatok építésének lehetőségeit Zalaegerszegen a TIT Öveges József Ismeretterjesztő és Szakképző Egyesület szervezésében ismerhetik meg. A bemutatók díjmentesek, amelyeken a továbbképzésekre is lehet jelentkezni.

Kancsal Miklós

Elérhetőségek:

Cím	8900 Zalaegerszeg, Dísz tér 7.
Telefon	92/ 510-102
E-mail	titzala@t-online.hu
Web	www.titzala.hu

